

at er Lediggang ordinært af det onde og bør søges afværget, gælder det ikke mindst under de nuværende Omstændigheder, hvor alt tyder paa, at vi vil have god Arbejds-træning behov til Optagelse af den Konkurrence, som efter Verdenskrigens Ophør vil blive os paaført ude fra. Den sammenbidte Energi, hvormed i de krigsførende Lande Krigsinvaliderne træner sig i Brugen af de mekaniske Arbejdshænder, turde være et af de mange Vidnesbyrd om, at man dør ved alle Midler vil ruste sig til at præstere en intens Arbejdsindsats for at genvinde tidligere Tidens Produktion og Afsætning. Og intet kan være ringere til Imødegaaelse af den saaledes paaførte Konkurrence end den Arbejdsafvænnning, der bliver Følgen af en nødvendig Arbejdsløshed, som følger af manglende Adgang til Arbejde. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som sidst talte, naar han understregede, at trods alle Bestræbelser efter at skaffe Arbejde til de Hænder, som søger Arbejde, vil det under de forhaandenværende Omstændigheder være ugørligt at opnaa dette. At det derfor bliver nødvendigt at træffe Foranstaltninger til en Afbødning af den Arbejdsløshed, der vil blive en uundgaaelig Nødvendighed heraf, er jo erkendt fra alle Sider, og det er med Henblik paa denne Nødvendighed, at det Lovforslag er blevet til, som vi her beskæftiger os med. Erkendelsen af denne Nødvendighed og Godkendelsen af de Principper, over hvilke dette Lovforslag er bygget op, har jo fra alle Sider samlet en velvillig Stemning om dette Lovforslag, der, saa langt vi er naaet, har bidraget til dets Fremme og giver fri Bane for dets Fremme her paa Rigsdagen. Og de Udtalelser, der under denne Forhandling er faldet, tyder paa, at det vil lykkes at føre dette Lovforslag frelst i Havn væsentligt i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Ogsaa under de Omstændigheder kan jeg ganske afstaa fra at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg skal ikke en Gang komme ind paa en Omtale af de Hovedprincipper, hvorover det er bygget, for dem er der saavel af den højtærede Forsvarsminister som af de forskellige foregaaende Talere i tilstrækkelig Grad gjort Rede, jeg skal blot bemærke, at ifølge de Motiver, som ledsager Lovforslaget, er der regnet, at ved en Arbejdsløshedsprocent af 20 vil de Dyr-tidsforanstaltninger, som er omhandlede i §§ 6 og 7, medføre en Udgift af 11 Mill. Kr., hvortil kommer Udgiften i Henhold til §§ 4 og 5, som er beregnet til 1,350,000 Kr.

Altsaa ca. 12—13 Mill. Kr.s Udgift vil dette Lovforslag medføre, og jeg kan ganske give det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) Ret i, at dette er mange Penge, men jeg siger ligesom det ærede Medlem og ligesom det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at det er Penge, som maa udredes, og Penge, til hvis Udredelse der vistnok endda er Anledning til at knytte det Ønske, at denne Beregning med Hensyn til Arbejdsløshedsprocenten, som man mener er rundeligt regnet, idet man har regnet den til 20 pCt., maa vise sig at slaa til, saa at vi ikke kommer paa den forkerte Side af denne Procent; helt sikker i saa Henseende er jeg bange for, at man ikke kan føle sig.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Christiansen: Jeg vil ganske kort være med til at anbefale dette Lovforslag til hurtig Behandling og hurtig Vedtagelse her i den høje Rigsdag. Det er rigtigt, som den ærede foregaaende Taler sagde, at der fra alle Partiers Side har vist sig Forstaaelse af den vanskelige Situation, som allerede er til Stede, og som vel antagelig vil forværres i den kommende Tid, og alle Udtalelser er gaaet i Retning af, at man ønsker dette Lovforslag ophøjet til Lov saa snart som muligt. Kun fra en enkelt Side, nemlig fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede), er der ytret Ønske om Udvalgsbehandling i Anledning af visse Bestemmelser i Lovforslagets § 9, for at man kunde faa Klarhed dels over en enkelt Bestemmelse, der drejer sig om Forholdet mellem København og Frederiksberg, og dels over de Tilskud, som Kommunerne skal udrede.

Bestemmelsen angaaende Forholdet mellem København og Frederiksberg er vist for saa vidt klar nok, idet de to Kommuner under de forhaandenværende Forhold optræder i Fællesskab paa mange Omraader og deler Byrderne imellem sig i Henhold til Folketallet, og det er formentligt Forudsætningen, at det ogsaa skulde finde Sted med Hensyn til de Udgifter, der vil komme til at paahvile Kommunerne efter denne Lov. Om det er tilstrækkeligt at drage København og Frederiksberg sammen, er jeg mere i Tvivl om, thi de mindre, omliggende Kommuner optræder ogsaa paa mange Omraader i Fællesskab med disse to Kommuner, og der skulde maaske snarere være Tale om at drage dem sammen med de to Kom-